

Drept civil - Proba teoretica - Curte de Apel

1 În ceea ce privește apărarea dreptului de proprietate publică:

- A. Obligația apărării în justiție a proprietății publice revine titularilor drepturilor corespunzătoare proprietății publice;
- B. Titularii drepturilor corespunzătoare proprietății publice au facultatea să îl introducă în proces pe titularul dreptului de proprietate publică, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă;
- C. Titularul dreptului de administrare este obligat să îl informeze pe proprietar cu privire la orice tulburare adusă dreptului de proprietate publică.

2 Dreptul de administrare, ca drept real corespunzător proprietății publice:

- A. Este apărât în justiție de către titularul dreptului de proprietate publică;
- B. Conferă titularului său dreptul de a folosi și de a dispune de bunul dat în administrare în condițiile stabilite de lege și, dacă este cazul, de actul de constituire;
- C. Nu încetează o dată cu încetarea dreptului de proprietate publică, ci doar prin actul de revocare emis, în condițiile legii, de către organul care l-a constituit.

3 Efectele nedemnității succesoriale de drept sau judiciare:

- A. Presupune înlăturarea fiului nedemnului atât de la moștenirea legală, cât și de la cea testamentară a defunctului;
- B. Pot fi înlăturate expres prin testament sau printr-un act autentic notarial de către cel care lasă moștenirea;
- C. Pot fi înlăturate prin reabilitarea nedemnului, amnistie intervenită după condamnare, grațiere sau prin prescripția executării pedepsei penale.

4 Pot veni la moștenire prin reprezentare succesorală:

- A. Descendenții unchilor și mătușilor defunctului;
- B. Nepotul de fiu precedat care a renunțat la moștenirea tatălui său;
- C. Descendenții dintr-o căsătorie anterioară a soțului supraviețuitor.

5 În materie de nulitate a contractului:

- A. Clauzele contrare legii, ordinii publice sau bunelor moravuri și care nu sunt considerate nescrise atrag nulitatea contractului în întregul său chiar dacă nu sunt, prin natura lor, esențiale;
- B. Este anulabil contractul încheiat cu încălcarea unei dispoziții legale instituite pentru ocrotirea unui interes general;
- C. Contractul este anulabil, în cazurile în care natura nulității nu este determinată ori nu reiese în chip neîndoielnic din lege.

6 În materie de interpretare a contractului:

- A. Clauzele îndoielnice se interpretează în sensul ce se potrivește cel mai bine naturii și obiectului contractului;
- B. Clauzele susceptibile de mai multe înțelesuri se interpretează ținând seama, între altele, de natura contractului, de împrejurările în care a fost încheiat, de interpretarea dată anterior de părți, de sensul atribuit în general clauzelor și expresiilor în domeniu și de uzanțe;
- C. Dacă, după aplicarea regulilor de interpretare, contractul rămâne neclar, acesta se interpretează în favoarea celui care se obligă.

7 Clauza de inalienabilitate:

- A. Împiedică transmiterea bunului prin vânzare și succesiune;
- B. Nu este opozabilă creditorilor anteriori ai dobânditorului, în cazul în care a fost prevăzută într-un contract cu titlu gratuit;
- C. Dă dreptul beneficiarului clauzei să pretindă daune interese proprietarului care încalcă obligația chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile de opozabilitate.

8 Plata obligației de către un terț;

- A. Poate fi făcută în orice situație;
- B. Trebuie refuzată de creditor, chiar dacă ar suferi un prejudiciu, dacă a primit în prealabil opoziția debitorului în această privință;
- C. Determină subrogația terțului în drepturile creditorului plătit, în cazurile prevăzute de lege.

9 Dreptul de denunțare unilaterală:

- A. Dacă este recunoscut prin contractul de vânzare-cumpărare, poate fi exercitat oricând în timpul executării contractului;
- B. Dacă este prevăzut în contractul de închiriere cu durată determinată, poate fi exercitat cu respectarea termenului de preaviz, însă condiționat de restituirea prestațiilor executate;
- C. Poate fi condiționat de executarea unei contraprestații.

10 Termenul de decădere:

- A. Nu este supus niciodată întreruperii sau suspendării;
- B. Nu se întrerupe niciodată prin exercitarea acțiunii în justiție;
- C. Poate fi instituit prin voința părților.

11 În contractul translativ de proprietate, riscul pieririi fortuite a bunului se suportă de:

- A. Dobânditor, dacă proprietatea a fost transferată acestuia, chiar dacă bunul nu a fost predat;
- B. Debitorul obligației de predare, chiar dacă proprietatea a fost transferată dobânditorului;
- C. Creditorul pus în întârziere, cu excepția situației în care ar dovedi că bunul ar fi pierit și dacă obligația de predare ar fi fost executată la timp.

12 Nerespectarea formei autentice:

- A. Atrage nevalabilitatea contractului, dacă părțile au convenit ca acel contract să fie încheiat în respectiva formă;
- B. Nu determină nulitatea absolută a promisiunii de donație;
- C. Nu este sancționată cu nulitatea, în cazul actului juridic reprezentat de renunțarea cu titlu gratuit a creditorului la valorificarea unui drept de creanță pe care îl are împotriva debitorului său.

13 În materia decăderii din exercițiul drepturilor părintești:

- A. În cazuri urgente, când părintele pune în pericol viața sau sănătatea minorului, decăderea din drepturile părintești poate fi dispusă în regim provizoriu de autoritățile administrației publice cu atribuții în domeniul protecției copilului;
- B. Existența faptelor părintelui a cărui decădere se solicită, precum și existența stării de pericol invocate în justificarea decăderii se probează exclusiv prin ancheta psihosocială;
- C. Solicitarea de decădere din drepturile părintești a unuia dintre părinți poate fi formulată de către celălalt părinte.

14 În materia donației:

- A. Este permisă confirmarea donației nule pentru vicii de formă de către moștenitorii universali sau cu titlu universal ai donatorului, fără ca o astfel de confirmare să aducă atingere drepturilor terților;
- B. Contractul de donație care cuprinde o clauză incompatibilă cu principiul irevocabilității este lovit de nulitate absolută, numai dacă acea clauză, care încalcă irevocabilitatea, a fost determinantă la dispunerea gratuității;
- C. În situația în care ingratitudea a rămas necunoscută donatorului, moștenitorii acestuia din urmă pot cere revocarea donației în termen de 1 an de la data la care au luat la cunoștință despre săvârșirea ingraturii.

15 În materie de confuziune:

- A. Aceasta se aplică tuturor obligațiilor indiferent de izvorul lor;
- B. Când aceasta operează prin reunirea calității de fidejutor cu cea de creditor stinge atât obligația principală, cât și obligația accesorie a fidejutorului;
- C. Drepturile terților, dobândite ulterior în legătură cu creanța stinsă prin confuziune, nu vor fi afectate.

16 În materia contractului de întreținere:

- A. Este permisă cesiunea creanței de întreținere;
- B. Instanța de judecată poate să înlocuiască, la cererea oricăreia dintre părți, fie și numai temporar, întreținerea în natură cu o sumă de bani corespunzătoare.;
- C. Dacă întreținerea este consimțită cu titlu oneros, poate fi supusă urmăririi silite de către creditorii întreținutului.

17 Înalta Curte de Casație și Justiție, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1073 și art. 1077 din Codul civil de la 1864, art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005, art. 1.279 alin. (3) teza I și art. 1.669 alin. (1) din Codul civil, a reținut că:

- A. Din perspectiva actualului Cod civil, prin mecanismul pronunțării hotărârii care ține loc de contract pentru întregul imobil, în situația în care promisiunea de vânzare a fost făcută doar de către un coproprietar, nu se ajunge să se creeze coproprietarilor vătămați o situație juridică defavorabilă, comparativ cu situația în care aceștia s-ar fi aflat dacă s-ar fi încheiat însuși contractul de vânzare.;
- B. Din perspectiva actualului Cod civil, în situația în care promitentul-vanzător ar încheia un contract de vânzare pentru întregul bun, deși nu este proprietar decât pe o cotă-parte, nu ar nesocoti principiul instituit de art. 641 alin. 4 din Codul civil.;
- C. În situația în care promitentul-vanzător a promis vânzarea întregului imobil, deși nu are calitatea de proprietar exclusiv al acestuia, promisiunea de vânzare nu poate fi executată în natură sub forma pronunțării unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare pentru întregul bun, în lipsa acordului celorlalți coproprietari.

18 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a României a reținut astfel:

- A. Valorizarea diferențiată a antecontractelor de vânzare, respectiv în funcție de criteriul formei încheierii actului, are drept consecință consacarea unui tratament juridic diferit între persoane care au încheiat antecontracte de vânzare având ca obiect terenuri agricole situate în extravilan, tratament care nu are o rațiune obiectivă și rezonabilă;
- B. Impunerea prin art.29 alin. (1) lit.d) teza finală din Legea nr.7/1996 a condiției ca actul autentic notarial să fie autentificat de un notar public în funcție în România nu contravine obligației de a scuti suprlegalizarea actelor care urmează să fie prezentate pe teritoriul României, obligație asumată de statul român prin Convenția cu privire la suprimarea cerinței suprlegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961.;
- C. Dacă cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau apatridul cu domiciliul într-unul dintre aceste state poate dobândi terenuri în proprietate, iar în situația în care este titular al dreptului de folosință special îl poate transmite, este justificată și menținerea în cadrul normativ a dispoziției privind înlăturarea persoanelor care nu dețin cetățenia română de la beneficiul convertirii dreptului de folosință special, dobândit sau transmis, în drept de proprietate asupra terenurilor intravilane.

19 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut astfel:

- A. Restricțiile aduse vieții profesionale nu pot intra sub incidența art. 8 chiar și atunci când acestea afectează modul în care individul își creează identitatea socială, prin dezvoltarea relațiilor cu ceilalți;
- B. Acele comunicări care sunt efectuate din sedii profesionale, precum și cele efectuate la domiciliu, pot fi incluse în sfera noțiunilor de „viață privată” și „corespondență”, menționate la art. 8 din Convenție;
- C. Curtea nu poate să admită că, în cazul persoanelor care au titluri de proprietate concurente asupra acelorași imobile cu destinația de locuințe, care au fost validate prin hotărâri definitive, acordarea de despăgubiri sau a altor măsuri reparatorii poate constitui o formă adecvată de reparație, căci singura modalitate adecvată de reparație rămâne restituirea în natură.

20 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. De îndată ce instanța națională sesizată cu o acțiune în executarea silită a unei hotărâri arbitrale definitive dispune de elementele de drept și de fapt necesare, aceasta este obligată să efectueze din oficiu un control al caracterului abuziv al clauzelor contractuale pe care este întemeiată creanța constatată în această hotărâre potrivit dispozițiilor Directivei 93/13, atunci când, în temeiul normelor de procedură interne, trebuie, în cadrul unei proceduri de executare similare, să aprecieze din oficiu dacă astfel de clauze sunt contrare normelor naționale de ordine publică;
- B. Atunci când condițiile privind angajarea răspunderii statului sunt îndeplinite, ceea ce revine instanțelor naționale să stabilească, statul este ținut să repare prejudiciul cauzat în cadrul dreptului național al răspunderii, condițiile stabilite de legislațiile naționale în materia reparării prejudiciilor putând fi mai puțin favorabile decât cele referitoare la cereri asemănătoare de drept intern;
- C. Normele referitoare la evaluarea unui prejudiciu cauzat printr-o încălcare a dreptului Uniunii sunt determinate de dreptul național al fiecărui stat membru, nefiind însă necesar ca reglementările naționale care stabilesc aceste norme să respecte principiile echivalenței și efectivității.

21 Excepția de incompetență poate fi invocată:

- A. de către părți și de către judecător până la închiderea dezbaterilor de fond, dacă aceasta vizează incompetența materială a instanței;
- B. de către părți sau de către judecător cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, dacă aceasta vizează incompetența materială;
- C. de către părți doar prin întâmpinare, chiar dacă incompetența este de ordine publică.

22 Recursul declarat de intervenientul accesoriu, în situația în care instanța de recurs a constatat nulitatea recursului declarat de partea pentru care a intervenit:

- A. va fi respins ca lipsit de interes;
- B. va fi respins ca inadmisibil;
- C. va fi socotit ca neavenit.

23 Prorogarea de competență:

- A. nu operează asupra cererilor accesorii, dacă acestea sunt de competența teritorială a altei instanțe judecătorești;
- B. nu operează în cazul conexității;
- C. nu operează în cazul încălcării normelor de competență generală.

24 Reprezintă un caz de echipolență:

- A. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut studierea dosarului în care actul de procedură se afla depus;
- B. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut comunicarea actului către o altă parte;
- C. termenul de apel curge de la data comunicării hotărârii judecătorești, chiar și atunci când partea a declarat apel înainte de comunicarea hotărârii.

25 În materia perimării:

- A. două cereri conexe se pot perima separat;
- B. actul întrerupător făcut de intervenientul accesoriu profită și reclamantului în favoarea căruia a fost făcută intervenția;
- C. în cazul dizolvării persoanei juridice, cursul perimării este suspendat pînă la data rămânerii definitive a hotărârii de dizolvare.

26 În materia cererii de chemare în judecată a altor persoane:

- A. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane direct în apel;
- B. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane cu ocazia rejudecării fondului după casarea cu trimitere la prima instanță, când nu a fost legal citat în tot cursul judecării în fața primei instanțe și nici nu a fost prezent la vreun termen de judecată;
- C. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane în etapa judecării cauzei cu reținere de către instanța de control judiciar.

27 În ceea ce privește probele, instanța de apel:

- A. poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri;
- B. nu poate încuviința probele care au fost propuse tardiv la prima instanță și în privința cărora aceasta a constatat decăderea;
- C. nu poate dispune refacerea în totalitate a probelor administrate în primă instanță.

28 Cererea reconvențională:

- A. poate fi formulată și la primul termen de judecată, chiar dacă pârâțul este obligat la întâmpinare;
- B. nu poate fi formulată direct în recursul incident;
- C. poate fi formulată de reclamant la cererea reconvențională a pârâțului inițial.

29 Excepția de incompetență teritorială exclusivă:

- A. poate fi invocată doar de pârât prin întâmpinare;
- B. poate fi invocată în fața primei instanțe până la închiderea dezbaterilor;
- C. poate fi reiterată în cadrul căii de atac a apelului, exclusiv prin motivele de apel, atunci când prima instanță a respins excepția sau a omis să se pronunțe asupra ei.

30 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. este de competența sa să înlocuiască aprecierea instanțelor naționale cu propria apreciere;
- B. art. 6 din Convenție impune instanțelor naționale obligația de a efectua examinarea efectivă a probelor propuse de părți, cu excepția cazurilor în care li se evaluează relevanța;
- C. obligația pozitivă de creare a unui "sistem judiciar eficace" nu poate fi satisfăcută doar prin căi de atac civile, administrative sau chiar disciplinare, ci implică în mod necesar și începerea procesului penal.

31 Cu privire la efectele deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis că:

- A. decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica doar în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial al României;
- B. decizia de constatare a neconstituționalității se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, chiar dacă excepția nu a fost invocată până la publicarea deciziei de admitere;
- C. decizia prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate nu poate constitui motiv de revizuire pentru autorii aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei, dar în alte cauze, soluționate definitiv.

32 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 32 și ale art. 33 din același cod, terțul care intervine în proces trebuie să justifice un interes propriu doar în cazul intervenției principale;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 84 alin. 1 din Codul de procedură civilă reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face prin mandatar persoană juridică, prin consilierul juridic sau avocatul acestuia din urmă;
- C. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 94 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 99, art. 115 și art. 118 din același cod, în cazul în care prin acțiune s-a solicitat și anularea actelor subsecvente încheiate în baza certificatului de moștenitor contestat, competența materială a instanței este determinată de valoarea obiectului actelor subsecvente a căror anulare se solicită ca efect al posibilei anulări a certificatului de moștenitor indicat în cererea de chemare în judecată.

33 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că principiul efectivității:

- A. presupune ca statele membre să nu prevadă modalități procedurale mai puțin favorabile pentru cererile de restituire a unei sume de bani care sunt întemeiate pe o încălcare a dreptului Uniunii decât cele care sunt aplicabile acțiunilor similare;
- B. nu este în principiu incompatibil cu stabilirea unor termene rezonabile de introducere a unei acțiuni, chiar dacă expirarea unor asemenea termene este susceptibilă, prin natura sa, să împiedice persoanele vizate să își valorifice drepturile în tot sau în parte;
- C. este încălcat prin stabilirea unui termen de aproximativ un an pentru introducerea cererilor de restituire a unor taxe considerate incompatibile cu dreptul Uniunii în condițiile în care un astfel de termen nu a fost prevăzut de acest stat membru în ceea ce privește cererile de restituire similare întemeiate pe o încălcare a dreptului intern.

34 Cererea de strămutare pentru motiv de bănuială legitimă:

- A. nu poate fi formulată direct în căile de atac, dacă motivul exista și era cunoscut încă de la momentul judecării în primă instanță;
- B. dacă se întemeiază pe calitatea de parte a tribunalului, revine în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se va pronunța printr-o încheiere definitivă;
- C. va fi respinsă ca inadmisibilă atunci când se întemeiază pe calitatea de judecător a reclamantului, dacă pârâtul nu a invocat mai întâi încălcarea normelor de competență facultativă.

35 Cererea de revizuire:

- A. pe motiv că obiectul pricinii nu se află în ființă se poate exercita în termen de o lună de la cel din urmă act de executare;
- B. care s-a cerut pentru hotărâri potrivnice se soluționează printr-o hotărâre care este în toate cazurile supusă căilor de atac prevăzute pentru hotărârile atacate;
- C. pentru hotărâri potrivnice, de competența uneia dintre secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, se soluționează printr-o hotărâre definitivă.

36 Contestația în anulare:

- A. nu poate fi introdusă mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă;
- B. pentru motivul contrarietății de hotărâri se introduce la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- C. poate fi formulată împotriva unei hotărâri pronunțate în recurs atunci când aceasta este rezultatul unei erori vădite de interpretare a normelor de procedură referitoare la competența instanței.

37 În recurs:

- A. se pot invoca motivele prevăzute la art.488 alin.1 Cpc numai dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor;
- B. Înalta Curte de Casație și Justiție casează întotdeauna cu trimitere;
- C. nu se pot produce noi probe, cu excepția înscrisurilor noi, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.

38 În legătură cu modul în care se consemnează depoziția martorului se aplică legea de la data:

- A. administrării probei;
- B. propunerii probei;
- C. faptului juridic propus a fi dovedit prin proba cu martori.

39 Este incompatibil absolut:

- A. judecătorul chemat să soluționeze fondul cauzei după ce a pronunțat deja o încheiere interlocutorie;
- B. judecătorul care, după ce a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza în fond este chemat a judeca aceeași pricină după trimiterea spre rejudecare, chiar dacă este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs;
- C. judecătorul care, pronunțând o hotărâre asupra fondului în primă instanță, este chemat să rejudece aceeași cauză ca urmare a trimiterii spre rejudecare, în urma admiterii căii de atac, pe motiv că judecata la prima instanță a avut loc fără legala citare a părților;.

40 Decăderea:

- A. intervine atunci când partea nu îndeplinește obligațiile stabilite de instanță privind avansarea cheltuielilor referitoare la administrarea probelor, dacă prin aceasta se amână judecata;
- B. nu intervine dacă pârâtul nu a invocat excepția necompetenței prin întâmpinare;
- C. reclamantului din dreptul de a modifica cererea de chemare în judecată poate fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată.

41 În jurisprudența Curții Constituționale a României s-a stabilit că:

- A. Acordarea unei poziții privilegiate dreptului de creanță al persoanelor care au încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare autentic nu contravine art. 16 alin. (1) în componenta sa referitoare la interzicerea privilegiilor raportat la art. 44 alin. (2) din Constituție, teza referitoare la garantarea și ocrotirea în mod egal a dreptului de proprietate privată;
- B. Situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional;
- C. Dreptul de folosință special este un drept real cu caracter hibrid reglementat pentru a evita interdicția constituțională și care, în esență, este similar dreptului de proprietate privată, preluând elemente din conținutul acestuia, respectiv posesia, folosința și dispoziția.

42 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut astfel:

- A. Convenția părților din actul secret (anterior încheierii actului public), prin care acestea au stabilit ca una dintre ele să încheie în numele ei propriu, dar pe seama celeilalte, contractul de vânzare-cumpărare vizând terenul aferent construcției, urmând ca aceasta din urmă, în viitor, să-i transfere celei dintâi bunul, și anume atunci când legislația românească va permite dobândirea terenurilor de pe teritoriul României de către cetățenii străini, reprezintă o simulație prin interpunere de persoane;
- B. Plata avansului din prețul convenit al vânzării, efectuată la data încheierii promisiunii de vânzare-cumpărare, reprezintă un veritabil act de executare a acesteia, neputând fi considerată doar o clauză anticipatorie a viitorului contract de vânzare, întrucât promisiunea de vânzare poate da naștere, în sarcina părților, nu doar unei obligații de a face, respectiv, de a depune toate diligențele pentru perfectarea contractului la care s-au angajat, ci și altor contraprestații la care părțile s-au angajat, cum este plata avansului din prețul convenit;
- C. În cazul interpunerii de persoane, prin participarea terțului contractant la încheierea acordului simulatoriu, dreptul se transmite direct beneficiarului ocult din actul secret fără să mai treacă prin patrimoniul persoanei interpuse, în timp ce, în ipoteza contractului de mandat fără reprezentare, interpunerea fiind reală, intermediarul dobândește, în patrimoniul său, dreptul de la terțul contractant și are obligația, potrivit contractului de mandat, să îl transmită apoi mandantului, rămas ocult. În această din urmă situație, în caz de neexecutare a obligațiilor, disputa judiciară are loc doar între părțile contractului, terțul urmând să fie atras în proces doar dacă există un interes al părților contractante sau al altor persoane, care vor să-i opună actul secret, întrucât, în executarea mandatului, mandantul nu are nicio pretenție față de terții contractanți ai mandatarului ocult din actul public.

43 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoria B. - Secția civilă, la data de 18.04.2016, reclamanta F.C. 97 SRL a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâțul Municipiul B. prin Primar, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate că a dobândit dreptul de proprietate asupra construcției existente pe terenul situat în municipiul B., str. G. nr. 1E, ca efect al accesii imobiliare artificiale.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, că printr-un act autentic de vânzare cumpărare, încheiat la data de 14.11.2011 a dobândit de la numitul C.L. dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 3400 mp situat în municipiul B., str. G. nr. 1E., iar în baza autorizației de construire nr. xx-G/05.01.2012 emisă de Primăria municipiului B. a început edificarea pe teren a unei construcții, lucrările fiind finalizate în octombrie 2015, astfel cum rezultă din procesul verbal de recepție de terminarea lucrărilor nr. yy/21.10.2015. Urmărind să supună publicității dreptul de proprietate asupra construcției, prin deschiderea rolului fiscal la Administrația Financiară și înscrierea dreptului în cartea funciară, i s-a refuzat efectuarea formalităților cu privire la imobilul construcție, pe motiv că era necesară o nouă autorizație de construire, deoarece prima expirase, fără a fi reînnoită sau să prezinte o hotărâre judecătorească prin care să i se constate dreptul de proprietate, dobândit prin accesiu.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art.577, art. 579 Cod civil.

Prin întâmpinare, pârâțul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, susținând că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite de textele legale invocate de reclamantă.

Prin sentința civilă nr. abc/15.09.2017 pronunțată de Judecătoria B. - Secția civilă, prima instanță a admis cererea formulată de reclamanta F.C.. 97 SRL și a constatat că aceasta a dobândit, prin efectul accesii imobiliare artificiale, dreptul de proprietate asupra construcției edificate pe terenul situat în municipiul B., str. G. nr.1E, identificate prin raportul de expertiză tehnică imobiliară în specialitatea construcții efectuat în cauză de expertul N. E.

Împotriva sentinței a declarat apel pârâțul Municipiul B, reluând prin cererea de apel apărările formulate în fața judecătoriai.

Prin decizia civilă nr. xyz/A/09.02.2018 pronunțată de Tribunalul B.– Secția civilă, instanța de apel a respins apelul, ca nefondat, validând raționamentul juridic al primei instanțe.

Împotriva deciziei a declarat recurs pârâțul municipiul B, criticând-o pentru nelegalitate și susținând aplicarea eronată de către instanțele de fond a dispozițiilor art. 577, art. 579 Cod civil, construcția fiind edificată, în speță, chiar de proprietarul terenului. Recurentul pârât a susținut și incidența în cauză a Deciziei nr. 13/08.04.2019 pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, decizie ignorată de cele două instanțe.

Soluționând recursul, instanța de recurs:

- A. Va respinge recursul, ca nefondat, reținând că au fost corect interpretate și aplicate dispozițiile art. 577 alin. 1 și art 579 alin. 1 Cod civil, privind constatarea dobândirii dreptului de proprietate, ca efect al accesii imobiliare artificiale;
- B. Va admite recursul, va casa decizia și rejudecând, va admite apelul și va schimba în tot sentința apelată în sensul că va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată;
- C. Va respinge recursul, ca nefondat, reținând că Decizia nr. 13/2019 pronunțată în recurs în interesul legii nu este incidentă în cauză.

44 Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Judecătoria S.M.- Secția civilă, reclamanta societatea A. SRL a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta societatea B. SRL, să se dispună pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract autentic de vânzare cumpărare cu privire la garsoniera ce a făcut obiectul promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare încheiate între cele două societăți și care avea ca dată de perfectare a contractului autentic de vânzare-cumpărare și de plată a prețului data de 01.09.2014.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 1669 Cod civil.

Prin sentința civilă nr. zz/20.10.2016 pronunțată de Judecătoria S.M.- Secția Civilă, prima instanță a respins cererea reclamantei, ca neîntemeiată.

Împotriva sentinței judecătoriai, reclamanta a formulat apel.

Tribunalul S.M.-Secția civilă, prin decizia nr. xx/13.09.2017, a respins apelul ca nefondat, validând raționamentul juridic al judecătoriai.

Împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel, reclamanta a declarat recurs, întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ.

În dezvoltarea criticilor formulate, recurenta-reclamantă a susținut că instanța de apel, similar judecătoriai, a interpretat și aplicat eronat dispozițiile legale incidente cauzei, în special cele privitoare la condiția caracterului determinat sau cel puțin determinabil al prețului convenit, raportat la cuprinsul clauzei privind prețul, care avea următorul conținut: „valoarea bunului înstrăinat urmează să fie scăzută și compensată din sumele pe care promitentă vânzătoare le datorează promitentei cumpărătoare la data de 31.12.2014,„. Prin urmare, a susținut recurenta, în cauză este îndeplinită teza art. 1616 Cod civil care prevede că datoriile reciproce se sting prin compensație până la concurența celei mai mici dintre ele. Totodată, recurenta a susținut că instanța de apel a reținut în mod greșit că nu poate fi examinată în cadrul acțiunii promovate, întemeiate pe dispozițiile art. 1669 Cod civil, stingerea prin compensație a datoriilor reciproce dintre părțile aflate în litigiu.

Prin întâmpinare, intimata pârâtă și-a reluat apărarea formulată constant pe parcursul litigiului în sensul că acțiunea reclamantei nu poate fi admisă, deoarece prețul indicat în promisiunea de vânzare nu are caracter determinat și nici determinabil, având în vedere că a înțeles să conteste sumele de bani pe care le datorează reclamantei la finalul anului 2014.

Soluționând recursul, instanța de recurs:

- A. Va respinge recursul ca nefondat, reținând că instanța de apel a interpretat și aplicat corect dispozițiile art. 1279, art. 1660, art. 1669 din Codul civil. Astfel, în condițiile în care în antecontractul de vânzare-cumpărare s-a stipulat că valoarea bunului înstrăinat urma a fi scăzută și compensată din sumele pe care promitentă vânzătoare le datora promitentei cumpărătoare, iar data la care se vor stabili sumele exacte pe care le datorează vânzătoare cumpărătoarei era data de 31.12.2014, ulterioară datei de încheiere a contractului autentic și de plată a prețului, nu este îndeplinită cerința de validitate relativ la obiectul contractului în privința determinării prețului, și anume prețul nu este determinat sau cel puțin determinabil, conform art. 1660 din Codul civil;
- B. Va admite recursul, va casa decizia și rejudecând, va admite apelul, va schimba în tot sentința în sensul că va admite cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, reținând refuzul nejustificat al pârâtei de a proceda la încheierea contractului promis și caracterul determinabil al prețului, care se va stabili într-un litigiu ulterior purtat de părți;
- C. Va admite recursul, va casa decizia și rejudecând, va admite apelul, va schimba în tot sentința în sensul că va admite cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, reținând refuzul nejustificat al pârâtei de a proceda la încheierea contractului promis și caracterul determinabil al prețului, rezultat din înțelegerea părților.

45 Prin cererea de chemare în judecată formulată și înregistrată la data de 03.01.2017, pe rolul Tribunalului B. - Secția civilă, reclamanta A.S. a solicitat instanței obligarea pârâtei Regia Autonomă X, la plata fructelor civile, pentru perioada cuprinsă între data de 03.01.2014 și data predării imobilului, fructe constând în chiriile încasate de pârâtă pentru imobilul situat în municipiul B., imobil ce i-a fost retrocedat reclamantei, urmare a punerii în executare de către pârâtă a unei hotărâri judecătorești rămase definitivă.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, astfel: a depus, în temeiul Legii nr.10/2001, o notificare înregistrată la pârâta Regia Autonomă X., prin care a solicitat restituirea în natură a imobilului, iar prin decizia emisă în luna noiembrie a anului 2011 pârâta a respins notificarea. De la data notificării, pârâta a devenit posesor de rea-credință. Prin sentința Tribunalului B. - Secția civilă, rămasă definitivă la data de 01.10.2014, indicată și în petitul cererii, instanța i-a admis cererea reclamantei formulată împotriva deciziei de respingere a notificării, anulând decizia emisă de pârâtă, constatând că reclamanta are calitatea de persoană îndreptățită, în sensul dispozițiilor Legii nr. 10/2001, și obligând pârâta la restituirea în natură a imobilului. În executarea hotărârii judecătorești definitive, la data de 02.12.2016, pârâta i-a predat reclamantei imobilul.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta s-a apărat susținând că a pus în executare de bună voie hotărârea judecătorească, fiind astfel un posesor de bună-credință, care nu poate fi obligat să restituie fructele percepute.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, respectiv contract de închiriere și act adițional, a rezultat că imobilul a fost închiriat de pârâtă până la data de 15.12.2016. Prin raportul de expertiză tehnică în specialitatea evaluarea proprietății imobiliare, s-a stabilit că valoarea fructelor civile, respectiv chiria încasată de pârâtă, în perioada vizată de cererea reclamantei, este de 1.000.000 lei.

Considerând că susținerile și apărările părților au fost probate prin mijloacele de probă administrate în cauză, soluționând acțiunea cu care a fost investită, instanța:

- A. Va admite acțiunea astfel cum a fost formulată, reținând că, pentru a percepe fructele, este esențial ca posesorul bunului să aibă convingerea fermă că are un titlu care îl îndreptățește la aceasta, buna-credință fiind necesar să existe la momentul culegerii fructelor. Dacă posesorul este notificat în temeiul dispozițiilor Legii nr. 10/2001, o dată cu primirea notificării, buna sa credință încetează;
- B. Va respinge acțiunea ca neîntemeiată, reținând că pârâta a procedat la punerea în executare a hotărârii judecătorești definitive, recurgând la demersurile prevăzute de lege pentru a îndeplini voluntar cele stabilite prin titlul executoriu, astfel că, fiind de bună-credință și după pronunțarea hotărârii judecătorești care o obliga la predarea imobilului, reclamanta nu poate pretinde de la pârâtă valoarea fructelor;
- C. Va admite în parte acțiunea și va obliga pârâta la plata către reclamantă a valorii fructelor civile pentru perioada cuprinsă între data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești și data predării imobilului, apreciind că momentul la care pârâta a cunoscut viciile titlului său, devenind aplicabile dispozițiile art. 948 Cod civil, este cel la care hotărârea judecătorească, prin care reclamantei i s-a constituit titlul de proprietate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 10/2001, a rămas definitivă, așadar producătoare de efecte juridice. Buna sau reaua-credință a posesorului care încasează fructele civile se raportează, în cazul de față, la caracterul constitutiv de drept real al hotărârii menționate și nu este influențată de problema executării voluntare sau pe cale silită a respectivei hotărâri, astfel că demersurile vizând punerea în executare a acestei hotărâri nu sunt relevante din acest punct de vedere.

- 46 Prin sentința civilă nr. x din 14 mai 2020 pronunțată de Tribunalul București a fost admisă acțiunea în despăgubiri formulată de reclamanta A.
Prin decizia civilă nr. xx din 20.03.2022 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin nerecurare, a fost admis apelul formulat de către pârâțul B, s-a schimbat în tot sentința atacată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată.
La data de 15.04.2022, reclamanta a formulat cerere de revizuire a deciziei anterior menționate, în baza dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, invocând autoritatea de lucru judecat a sentinței penale nr. zz din 16.02.2022 pronunțate de Judecătoria Sector 3 București, rămasă definitivă prin neapelare, prin care, în soluționarea laturii civile, i-a fost recunoscut dreptul la despăgubiri.
Instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire este:
- A. Tribunalul București;
 - B. Curtea de Apel București;
 - C. Înalta Curte de Casație și Justiție.
-
- 47 Prin acțiunea introdusă la Tribunalul Vaslui, reclamanta Z a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Y, anularea contractului nr. y din 03.06.2019.
Prin sentința nr. x din 02.02.2021 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost respinsă în tot acțiunea formulată de reclamanta Z ca neîntemeiată.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta Z.
Intimata Y a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și apel incident împotriva considerentelor sentinței, arătând că, deși soluția pronunțată este corectă, considerentele acesteia cuprind erori factuale evidente.
Investită cu soluționarea apelurilor, Curtea de Apel Iași a respins apelul reclamantei ca nefondat, reținând că instanța de fond a soluționat în mod temeinic și legal cauza.
Curtea de Apel Iași a respins apelul incident:
- A. ca inadmisibil, având în vedere că apelul a fost formulat numai împotriva considerentelor sentinței pronunțate de instanța de fond, netinzând la schimbarea soluției;
 - B. ca rămas fără efect, având în vedere respingerea ca nefondat a apelului principal;
 - C. ca lipsit de interes, având în vedere că instanța de fond a respins în tot acțiunea formulată de reclamantă.
-
- 48 La data de 25.02.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 11 și alin. 2 din C.proc.civ. Ce a decis Curtea Constituțională?
- A. a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, cu privire la toate motivele de revizuire, apreciind că principiul supremației Constituției și principiul legalității impun ca hotărârile judecătorești date cu încălcarea legii să fie supuse revizuirii în toate cazurile, pentru a se restabili ordinea juridică;
 - B. a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. 1 din C.pr.civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, cu motivarea că reglementarea condiției evocării fondului ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a respectivei hotărâri judecătorești încalcă art. 147 alin. 4 din Constituție, precum și accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din Legea fundamentală;
 - C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică numai în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile.

- 49 Prin cererea de chemare în judecată depusă la Tribunalul X, înregistrată sub nr. 342/2020 reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul local al municipiului C, anularea hotărârii emise de Consiliul local al municipiului C.
- Prin sentința civilă nr. 10/10.10.2020 Tribunalul X a respins acțiunea, ca neîntemeiată. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul, criticând-o pentru încălcarea dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din C.proc.civ.
- Prin încheierea din data de 15/05/2021 Curtea de Apel Y a suspendat în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ. judecarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la sesizarea Curții de Apel Y în cauza ce face obiectul dosarului nr. 289/2021.
- Prin decizia nr. rr/12.05.2021 Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept solicitată în cauza înregistrată pe rolul Curții de Apel Y sub nr. 289/2021.
- Prin decizia nr. 100/12.03.2022 Curtea de Apel Y a admis excepția perimării, invocată din oficiu, și a constatat perimată cererea de recurs, întrucât cauza a rămas în nelucrare mai mult de 6 luni de la data pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție, din culpa recurentului-reclamant.
- Împotriva acestei decizii a formulat recurs recurentul - reclamant, invocând motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din C.proc.civ.
- Ce va decide Înalta Curte de Casație și Justiție:**
- A. va respinge recursul, cu motivarea că perimarea operează indiferent de cine a cerut suspendarea în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ.;
 - B. va respinge recursul, ca nefondat, cu motivarea că reclamantul este în culpă pentru că nu a solicitat repunerea cauzei pe rol;
 - C. va admite recursul, va casa decizia atacată și va trimite cauza Curții de Apel Y pentru a soluționa cererea de recurs, întrucât reluarea cursului judecării trebuia să se dispună din oficiu, părțile nefiind în culpă.
-
- 50 Prin decizia xx/23.11.2021 Tribunalul I a respins apelul formulat de apelantul-pârât împotriva sentinței nr. xxx/20.05.2020 a Judecătorei F prin care acesta fusese obligat la plata către reclamant a sumei de 30.000 lei, reprezentând chirie.
- Împotriva acestei decizii pârâțul a formulat contestație în anulare prin care a invocat dispozițiile art. 503 alin 1 din Codul de procedură civilă, susținând că, deși a fost prezent la termenul când a avut loc judecata, nu a fost legal citat la niciunul din termenele de judecată anterioare acordate în apel, precum și prevederile art. 503 alin. 2 pct. 1 din același act normativ, arătând că hotărârea instanței de apel este semnată doar de unul din membrii completului de judecată, pentru celălalt membru semnând președintele completului.
- Ce va decide instanța investită cu contestația în anulare ?**
- A. va admite contestația în anulare, doar cu privire la motivul prevăzut de art. 503 alin. 2 pct. 1;
 - B. va respinge contestația în anulare, ca inadmisibilă;
 - C. va admite contestația în anulare sub ambele aspecte invocate.
-